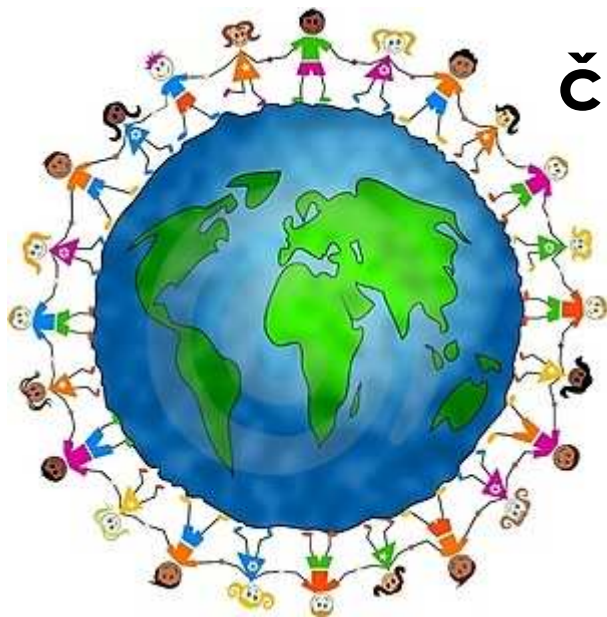

Oblasťník VSO

č. 11

február 2012

OBSAH

Brekeke – 2

Plesalo sa – 3

Rudolfovo okienko – 3

SLSK – 4

Až se léto zeptá – 5

Rozhovor – 6

Skauting v zahraničí – 7

Duchovno – 7

Krstný otec – 8

Rýchlo a zbesilo – 9

Music – 9

Pozvánka – 11

Slovko na úvod

Začínáme ďalšiu desiatku vydávania nášho oblasťného časopisu v elektronickej podobe. Verím, že sa nám podarí rozšíriť rady prispievateľov, lebo toto vnímam ako veľkú potrebu a nedostatok pri tvorbe nových čísel.

Toto číslo sa rodilo veľmi ťažko, no nakoniec sa podarilo dať dokopy dostatok príspevkov, aby sme mohli „ísť s kožou na trh“. Verím teda, že sa vám budú februárové články dobre čítať a zaujmú vás.

Pripravené sú krátke reporty

k oblasťným akciám: Skautskému plesu v Prešove a Brekeke na Kannom.

Nechýbajú pravidelné rubriky ako Rudolfov mix vtipov, recenzia na zaujímavú knihu, pesnička do táborového spevníka a pod. Vďaka Ihličke sa máte možnosť dozvedieť ako budú oslavovať storočnicu skautingu v Českej republike či ako sa naladiť na letný tábor...

Prajem vám príjemné čítanie a povzbudzujem vás, aby ste sa aj vy podelili so svojimi zážitkami, skúsenosťami, záľubami v nasledujúcom dúfajme aprílovom čísle...

So stiskom ľavice

Yan

DÔLEŽITÉ TERMÍNY

22.2.2012

World Thinking Day

10.3.2012

Voľby do NR SR

24.4.2012

sv. Juraj

*„Dokud nebudou lidé
uvědomělí, nebudou se
bouřit, a dokud se
nevzbouří, nemohou se stát
uvědomělými.“*

(George Orwell – 1984)

Brekeke 2012 - unplugged

Je rozhodnuté. Bude to unplugged. A bude to super. Takto nejako sme zhodnotili našu situáciu pri plánovaní. Ľudí sme zohnali, teraz to už len pripraviť. Plagát, pozvánka, video - všetko máme.

Pesničky - skúsime. Program - musí byť. Po mesiaci a pol plánovania a cvičenia sa čas naplnil. Techniku nakladáme do áut a vyrážame na Kanné. Ešte zopár odbočiek po zabudnuté veci a všetko bude super. A rozbitá cesta? Tá nás predsa nemôže pokoriť, predsa, za nejakú tú spálenú spojku to predsa stojí (pozn. jednu spojku sme naozaj spálili). A ani zima nás neodradí. Ešte pečené zemiaky na večeru a ideme spať.

Mali sme šťastie, že sme našli tú jednu zápalku na chate a ešte väčšie šťastie v tom, že nám nezhasla. Ale nebolo napílené drevo a píla je pokazená. Problém za problémom. Všetko sme vyriešili, pustili sa do výzdoby sály, prípravy pódia, nastavovania zvuku, všetko len aby boli celebrity spokojné.

S „menším“ meškaním sme mali neskôr tú česť privítať osobnosti ako Bud Spencer, Angelina Jolie, Emma Watson a jej nerozlučných

spoločníkov Daniela Radcliffa a Ruperta Grinta. To som ale nespomenul vzácnu návštevu zo záhrobia: Amy Winehouse a Curt Cobain. Alebo aj taká naklonovaná Kiera Knightley nás poctila hneď dvojnásobne. To sú mi veci...

Hostia sa usadili, mohla sa rozpútať divoká zábava, ak by nešlo o unplugged VIP koncert. Na scéne sa predstavili Pete Doherty, Jack White a David Bowie a na moment aj Amy Winehouse. Mimochodom, vedeli ste, že odkedy zomrela začala hrať na husliach?

V polovici koncertu bola pauza, počas ktorej si každý objednával pítu podľa vlastného gusta, k tomu nejaký nápoj a hrali sme prípravné kolo hry Guitar Hero s klávesnicou namiesto gitary.

V najlepšom sa na pódium opäť postavili hudobníci a dokončili to, čo začali, teda zvyšných 6 piesní. Po neplánovanom prídavku od skupiny Vidiek sa koncert oficiálne skončil. Zbehlo to neuveriteľne rýchlo a pritom sme mali historicky najviac piesní (až 11!).

Po chvíli objednávok a

rozhovorov prišla na rad ďalšia časť programu- hra, pri ktorej sa háda o aký film ide na základne soundtrackov. Pamätníci Bud Spencer, Terrence Hill a Amy Winehouse jednoznačne ukázali, kto je pánom filmového plátna a súperov rozdrvili s ohromným náskokom. Potom nasledovalo ešte zopár Guitar Hero songov, chvíľka sedenia a večer sa skončil.

Množstvo nervov, stresu ale na druhej strane usmievavých tvárí hostí a, dúfam, spokojnosti sa skončilo. Bohužiaľ? Áno, bohužiaľ. Opäť o rok to tu bude zas. A verím, že novšie, lepšie. Vďaka všetkým, ktorí nás prišli podporiť a zároveň tým, ktorí tomu obetovali čas aj peniaze. Nech sa páči, Brekeke 2013...

Gepard

MYŠLIENKA

„Každý deň tvojho života sprav niečo dobré. Nielen pre priateľov, ale aj pre cudzích ľudí, ba dokonca aj pre tvojich nepriateľov.“

„Človek, ktorý je slepý voči kráse prírody, má len polovičné potešenie zo života.“

„Pokoje – nemyslím tým chod naprázdno, ale zmenu činnosti.“

Robert Baden Powell (Na cestu)

Skauti siedmykrát v „gala“

Phanta rhei – čas plynie... a tak sa jeden hrozne mrazivý a zasnežený februárový večer – konkrétne, keď oslavovala svoje meniny Veronika – stretli skauti, rodičia, verejnosť, sympatizanti na v poradí už siedmom skautskom plese.

Posledné tri roky organizujeme náš reprezentačný ples v jedálni Gymnázia bl. Petra Pavla Gojdiča na Bernolákovej ulici. Priestor nie je žiaden luxus, ale na túto príležitosť vie poslúžiť dobre. Tento rok by to v školskej klasifikácii bolo na dostatočnú, ale nepatrí sa vynášať technické a iné komplikácie, ktoré nás tohto roku v tejto jedálni nemilo prekvapili.

Ples niesol už štvrtýkrát charitatívnu myšlienku, ktorá sa zhmotnila vo finančnej pomoci Súkromnej základnej a materskej školy pre deti postihnuté autizmom.

Veľmi ma potešili aj iné momenty, ktoré sa na plese vyskytli. Jedným bola účasť skautov z VSO. Pozvanie zatrsť si prijali očarujúce rovery a roveri z Košíc, Sabinova, Humenného, Kysaku a samozrejme z Prešova. Aj vďaka ich účasti sa vytvorila príjemná atmosféra, ktorá obohatila tento večer.

Ďalším príjemným prekvapením bola

účasť primátora mesta Prešov Pavla Hagyariho, ktorý na ples neprišiel s prázdnyimi rukami, ale naopak prispel veľmi hodnotnými a zaujímavými cenami do tomboly.

Dobrá hudba, originálny program, hodnotná tombola a hlavne príjemná zábava sú pozvánkou aj pre Vás ostatných na ďalší ročník, ktorý budeme organizovať...

Rád by som ešte poďakoval našim hlavným koordinátorkam plesu: Hrkalka, Delisse, Smejke aj všetkým ostatným, ktorí priložili ruku k dielu. Vďaka Vám!

Yan

foto: archív 112.zboru

VTIPY

Rudolfovo veselé okienko

Drahá čo by si spravila keby som vyhral v lotérii?

Zobrala by som ti polovicu a odišla by som od teba.

OK. Uhádol som 3 čísla tu máš 15 € a páľ do ri..

Mami mami, môžem vylízať misu? Nerob blbosti a spláchni!

Prišiel som, videl som, nechápem, odchádzam!

Dievča hovorí otcovi:

Ociiiíí... Jeden chlapec v škole mi povedal niečo, čomu som nerozumela...

Povedal, že mám pekné čelné sklo, krásny kufor, super karosériu a moje nárazníky sú bezchybné.

Otec na to:

Povedz mu, že si ešte v záruke, preto ak sa opováži zdvihnúť kapotu, aby skontroloval hladinu oleja, tak mu utrhnem výfuk !

Oznam Slovenskej pošty:

Od júna sťahujeme z obehu známky s tvármi politikov.

Dôvod: Národ nevie, ktorú stranu má opľuť.

Syn povie rodičom:

"Mami, tati, rozhodl jsem se osamostatnit."

"To je moc dobře."

"Kufry máte před barákem."

Žena hovorí mužovi:

- Peter, máš ma ešte rád?

Muž:

- Stručnejšie! Čo chceš kúpiť?

TOP filmy na Slovensku:

- Pán prsníkov
- 7 rokov v debete
- Planéta Košíc
- Posledný molitán
- Nekomerčný príbeh
- Ruský park
- Tarzan z rodu Office
- Hľadá sa Emo
- Prsný otec
- Kokajínek
- Ninja kombinačky
- Doba ľudová
- Lovci dokladov
- Palica v krajine náznakov
- Krotitelia tukov
- Sedem sviatočných
- Superspam

Rudolf

Malý snem SLSK

Mnohí z vás za už zúčastnili nejakého snemu Slovenského skautingu. Keďže snem býval raz za dva roky, stihli sme ich zažiť niekoľko. Šťastie byť delegátom malého snemu, konajúceho sa každoročne v druhej polovici mesiaca január, nemá každý. Preto by som vám rád priblížil jeho atmosféru, aby ste mohli privoňať k „vyššej politike“ v skautingu. Nakoniec, nevieme, kto z vás sa raz dostane do vyšších štruktúr našej organizácie.

Na poslednom, prešovskom, sneme sme odsúhlasili, že okrem jedného zástupcu oblasti, obyčajne to býva vodca, pôjde na malý snem ešte jeden delegát – zástupca zborov oblasti, ktorý bol zvolený na sneme. Tak sme sa teda pobrali do Banskej Štiavnice, ja – Veľký medveď a Mišo Rabatin zo sabinovského zboru.

Miesto malého snemu býva z akejsi nepísanej tradície nemenné: skautský dom v Banskej Štiavnici. Môžeme povedať, že je to takmer v strede Slovenska, tak snáď preto tá nepísaná tradícia. Malý snem začal v sobotu 28.1.2012 o 9.30 hod. Osvedčila sa dobrá zásada prísť skôr, lebo v skutočnosti začal neformálne – raňajkami, pri ktorých prebehla prvá, neformálna komunikácia.

Oficiálne otvorenie si viete živo predstaviť: náčelník privíta a predstaví delegátov, určí sa zapisovateľ a overovateľ a schváli sa program

Schvaľuje sa správa o hospodárení za predchádzajúci kalendárny rok, ktorá sa schvaľuje ako jasné fakty, ktoré sa už nedajú zmeniť, lebo sú už uzavreté a sú v podstate minulosťou.

Nasleduje schvaľovanie rozpočtu na nasledujúci rok, teda v našom prípade to bolo na rok 2012. Tu predstúpi zodpovedný za každú rozpočtovú položku a zdôvodňuje požiadavky, vysvetľuje, na čo potrebuje minúť požadovanú sumu.

Nakoniec sa všetko schvaľuje v celku, celý rozpočet organizácie s predpokladanými príjmami i výdavkami. Toto sa stihne doobeda, ako prvý blok a po obede pokračuje druhý blok, ide sa na oblasti a nižšie zložky. Každý predstaví svoju skautskú oblasť, ako funguje a aký má naplánovaný oblastný grantový program.

Projekty boli zhodnotené aj náčelníctvom a na našu chválu bolo povedané, že projekt Východoslovenskej oblasti patril k trom najlepšie spracovaným, pričom za najlepšie spracovaný projekt bol označený projekt Podtatranskej oblasti.

Keďže výsledná suma požadovaná oblasťami je vyššia ako plánuje rozpočet, pravdepodobne požadované sumy budú krátene

To už rozhodne náčelníctvo. Potom nasledoval bod „Rôzné“ a diskusia sa rozvíjala hlavne okolo Betlehemského svetla a financií, ktoré skauti vyzbierajú, pri jeho roznášaní. Návrh legalizovať ich ako skautskú zbierku na niečo, neprešiel, takže ich treba evidovať ako dar pre zbor. Nasledovalo už iba zakončenie a večera. Po večeri, okolo 19.00 hod. sme sa ja, Mišo, Sloník a ďalší skaut cestujúci do Ružomberka vydali na spiatočnú cestu. Čakalo nás zhruba 250 km, sobotná noc a teplo domova.

Zaujímavé info z Malého snemu:

- **Pripravuje** sa akreditácia nášho kurzu prvej pomoci
- **Pracuje** sa na stránke Generátor družinoviek
- **Pripravuje** sa školenie pre oblasti ohľadom informačného programu SKAUTIS – skautský informačný systém
- **Náčelníctvo** nás vyzýva, aby sme propagovali informácie ohľadom poistenia registrovaných skautov a nahlasovali poistné udalosti
- **Betlehemské svetlo** – každý si bude môcť objednať požadované množstvo letákov a kalendárikov (možnosť vytlačiť aj oblastné kalendáriky)
- **Rada** pre vzdelávanie ponúkne GILŠ víkendovou formou a zároveň pozýva zapojiť sa a pomôcť pri celoslovenskom vzdelávaní
- **Ústredie** plánuje vytvoriť facebook profil – info o podujatiach
- **Pre oblasti** – účastnícky poplatok na voľnočasové a vzdelávacie podujatia bol určený na 2 eura na osobu/deň

text a foto: Veľký Medveď

www.romanpavlik.sk
fotografia

- svadby
- portréty
- reporty
- produkty

REKLAMA

www.romanpavlik.sk

Až se léto zeptá...

...co ste dělali v zimě...malo by to byť skôr naopak, ale pre skautov je typickejšie to obrátené. V lete končí skautský rok, vrcholí na tábore, no na všetko veľké sa treba pripraviť dostatočne vopred. Tábor by mala byť Tá Naj udalosť. Doznali oslavy nového roka 2012, skúškové či polročné vysvedčenia sú za nami. Najvyšší čas zamyslieť sa nad letom.

Minulého roku sme si s oddielom dievčat tvorili zápisníčky šťastia. Inšpiroval ma príbeh od Bruna Ferrera z knihy A kvety jednoducho kvitnú. V tomto príbehu ľudia od detstva nosili so sebou zápisniček a zapisovali si doň chvíle intenzívneho a hlbokého šťastia. Na konci života sa im tie chvíle spočítali a zapísali na hrob. Lebo len to bol čas, ktorý naozaj prežili.

Podobne aj my sme si zapisovali šťastné chvíle táborového života. Zmerali sme dĺžku šťastia - objatie doznieva pár sekúnd, krásny východ slnka hreje v duši pár minút, fajný obed trochu dlhšie a skvelá etapa vydrží krivku radosti držať v pluse aj pár hodín. Každý zápisník dokázal ešte viac.

Zachytil to najlepšie z tábora, ako ho prežila tá či oná dievčina. Drží na svojich stránkach zážitky, ku ktorým často neexistuje ani fotodokumentácia. To najlepšie, kedy človek prežíval šťastné chvíle.

“Zima je super, lebo žijeme zo zážitkov leta. Stihneme ich stráviť a tešiť sa na nové.” (Andy) Je to presne čas sadnúť si v zimnej skorej tme k teplému čaju či čokoláde a vytiahnuť fotky, cancáky, kroniky z minulého leta a spomenúť si. Spomienky príjemne hrejú.

V šedej realite povinností sa človek môže takto na chvíľu vrátiť do slnkom zaliateho tábora. Ale pri spomienkovom cestovaní často nájdeme aj čo bolo zlé, čo nám vadilo, čo sme pokazili. Budúcnosť nebude lepšia ak sa nepoučíme z minulosti.

Tábor je niečo, na čo sa pol roka tešíme a potom pol roka spomínáme. Zaslúži si aby sme mu venovali čas, starostlivosť a priestor vyrásť. Ešte na radcáku ma Píšťalka s Greenom učili, že improvizovať môže len ten, kto je stoprecentne pripravený.

Tak isto sa nedá program formovať za chodu na tábore. Ale veď to všetci vieme, študovaní našimi kvalitnými radcákmi a lesnými školami. Hlavne na to nezabúdajme. Urobte si s oddielovou radou večer pri videách a fotkách z tábora. Pripravte družine kvíz - Koľkokrát boli buchty? Kedy vyplavilo chladničku? Vytvorte si vôňu tábora v krabičke- materina dúška, opaľovací krém, zadymené tričko. Spomeňte si spolu, čo vám na tohtoročnom tábore nesmie chýbať.

Tábor je jedným z našich najväčších pokladov. Odlišuje nás od všetkých ostatných a v každom kto strávil v skautingu čo len chvíľu a absolvoval ho, zostane navždy v pamäti práve tábor. Preto čas obetovaný príprave nikdy nie je zbytočný. Prajem vám, nech sú Vaše letné tábory 2012 tie naj aké ste doteraz zažili.

LEGUTKY, Andrej - Andy.
Perníčky. Médium : časopis
so skautským duchom. 2011
(č.4 zima)

Ihlička
foto: Radik

POĎAKOVANIE

Slovenský skauting zo srdca ďakuje nemeckej katolíckej nadácii **Renovabis** za finančnú podporu pri skautských aktivitách a podporu rekonštrukcie skautského duchovného a vzdelávacieho strediska chaty Kanné.

chata Kanné

Duchovná obnova

Indulona

Rodičovský skauting - LIVE

Skauting je pre všetkých... a toto heslo sa naplno prejavilo aj v 112. zbore Prameň Prešov – Sekčov, kde okrem klasických oddielov plnohodnotne funguje aj družina rodičovských skautov. Ako to v takej družine vyzerá nám predstaví brat **Slimo**, jeden z pilierov tohto zoskupenia.

O: Ako si sa dostal ku skautingu?

S: O skauting som sa začal zaujímať až v dobe, keď sme spolu s manželkou hľadali vhodnú doplnkovú aktivitu pre nášho najstaršieho syna. Vtedy mal 8 rokov a počuli sme o skautoch akurát tak na sv. omšiach. Skrže švagra a Kahiho som sa nakontaktoval na zbor a tam sa to všetko začalo. Dnes sme z 5 člennej domácnosti štyria registrovaní skauti a moja manželka, ktorá oficiálne síce nie je skautkou tento životný štýl s nami naplno zdieľa.

O: Čím Ťa skauting zaujal a čo sa Ti na ňom najviac páči?

S: Ja osobne nepoznám nič komplexnejšie, čo by dokázalo formovať človeka lepšie ako skauting. Od pohybových a edukačných aktivít, cez formovanie vzťahov až po duchovno. A čo sa mi najviac páči? Určite spoločenstvo. Slovom básnika „**Žiaden človek nie je ostrov – opustený a prázdny**“ a v skautingu myslím toto platí na 120%. Každý z nás je raz hore a raz dole, ale sila spoločenstva je práve v tom, že ak ti vetry tohto sveta zhasnú „sviecu“, tak si ju v spoločenstve máš od koho odpáliť. Znie to možno pateticky, ale je to obrovská pravda, ktorá sa mne osobne už veľa krát potvrdila.

O: Predstav čitateľom aktivitu, fungovanie, členov, prínos... rodičovskej družiny?

No to by sme tu boli do volieb (smiech). Ale teraz vážne. Rodičovský skauting je špecifický práve v tom, že je úzko spätý s našimi rodinami a aj touto cestou by som sa chcel poďakovať našim manželkám, ktoré majú s nami obrovskú trpezlivosť

a pochopenie pre tie naše „stretká“. A čo sa týka družiny. No, je nás zatiaľ 10 stálych členov prevažne ženatých s vekovým rozpätím od 24 do 39 rokov. Stretávame sa min. jeden, dvakrát týždenne osobne a v elektronickej podobe nepretržite.

Pováčšine absolvujeme outdoorové aktivity na bicykloch, korčuliach, lyžiach, autom aj peši do blízkeho aj vzdialenejšieho okolia. Ak sú stretká indoorové, tak v klubovni, alebo u niektorého z bratov. Každoročne sa pripravujeme na trojdňovú expedíciu „KOLOBEŽKA“, na ktorú sa už v poradí piatu teraz neviem dočkať. Je to také vyvrcholenie našej činnosti, niečo ako tábor pre zbor. V rámci zboru sú naše aktivity podporného a materiálneho charakteru. Keďže každý z našej družiny je už v spoločnosti viac menej etablovaný, tak v rámci toho „čím sa živí“ ochotne a rád zboru pomáha.

O: Aký najkrajší zážitok máš z rodičovského skautingu?

S: Tých zážitkov je obrovské množstvo, ale jeden z najsilnejších bol určite v deň, keď mi bratia Tvrdó a Radík zachránili život po páde do rokliny na jednom z našich výletov a bezpečne ma dopravili do nemocnice. Bolo im za to udelené aj malo vídané ocenenie SLSK – Skautský čin roka http://www.youtube.com/watch?v=gX5lnv8_Xg

O: Ako zmenil / ovplyvnil rodičovský skauting Tvoj život?

S: Významne. Vnímam ako obrovský handicap, že v dobe môjho „mládí“ existovala len zlá karikatúra v podobe pionierov a tak sa mi práve tieto hodnoty, ktoré skauting reprezentuje dostávajú pod kožu až teraz. Sebaprezentácia čoby skauta v našom veku prináša aj obrovskú zodpovednosť voči iným, za to ako sa správame doma na pracovisku a vôbec všade, kde sme (áno aj na facebooku). V mojom prípade je to ešte zložitejšie, lebo hodnoty ktoré prezentujem, by sa akosi automaticky mali pretaviť aj do života, ktorý žijem, ako vychovávam svoje deti a pod. No nie vždy je to také jednoduché, ako by sa mohlo na prvý pohľad zdať. No aj za to Bohu vďaka.

O: Ako reaguje Tvoje okolie, keď im prezentuješ (rodičovský) skauting?

S: Doteraz som sa nikdy nestretol s negatívnou reakciou. V kancelárii mám štandardne vedľa pracovných materiálov aj letáky o našom zbore a vždy keď sa na túto tému začne debata, tak superlatívom z mojej strany nebýva konca. Mnohí sú prekvapení, lebo ich predstava o skautingu končí zvyčajne pri viazaní uzlov a spania pod holým nebom.

O: Aký by mal byť podľa Teba ideálny skaut?

S: Asi ako ja, len o trochu viac spoľahlivejší, vernejší, oddanejší, osožnejší, viac pomáhajúci iným, zdvorilejší, poslušnejší, veselší, sporivejší a hospodárnejší a čistejší v myšlienkach slovách a skutkoch. Ale skutočne len o trochu ☺

Zhováral sa Yan
foto: Roman Pavlík

Česká stovka

Po svetovej storočnici skautingu sa samozrejme blížia aj lokálne výročia v jednotlivých krajinách. V tomto školskom roku 2011/2012 prebieha oslava 100 rokov skautskej činnosti práve u našich susedov Čechov. Ak chcete vedieť, kde všade sa o tom dočítate viac a chcete sa inšpirovať ich nápadmi, čítajte ďalej.

Skauti v telke – 24.4. na sv. Juraja majú vyvrcholiť celoštátne oslavy českej storočnice. Deň je označený ako Šatkový a s prívlastkom Skok do 2.storočia českého skautingu. Pre nás bude v tento deň asi najdostupnejšia druhý kanál Českej televízie. Celý deň tu bude prebiehať vysielanie venované Junáku a k premiovému odvysielaniu je pripravený dokument ČT „Trochu lepší svět.“

Ide o dokumentárny film režisérky Veroniky Liškové, ktorý sa natáčal minulého leta na skautskom tábore. Na skautský svet sa pozrieme očami Adama(12rokov), Terezky (8 rokov) a študentky Huong (17 rokov), ktorí sú nováčikmi nielen na tábore, ale aj v skautskom živote. Filmári sledovali čo ich na skautingu upútalo, ako sa popasovali s novým prostredím a úlohami, ktoré tábor prináša. Dvaja z nich aj naďalej skautujú, skauting si ich získal.

Ochutnávka Skautingu – V Múzeu HI. mesta Praha je od 21.3. – 24.6.2012 v rámci osláv pripravená výstava TROCHU LEPŠÍ SVĚT – STOLETÍ SKAUTINGU. Je určená pre skautov i neskautov a chce ukázať skauting so všetkým, čo k nemu patrí. Čakajú na vás aktivity z rôznych oblastí skautskej praxe, materiály k prečítaniu, pozretiu, na oko i ruku. V rámci výstavy ponúkajú rôzne prednášky, diskusie a praktické dielne. Bližšie info www.muzeumprahy.cz

100 rokov za 100dní – Facebookom vrelo odporúčam 100 let skautingu (facebook.com/skaut100za100). Ide o zaujímavý projekt, ktorý je pokračovateľom publikácie o ktorej bude reč o chvíľu. Predstavuje nám rok po roku od vzniku českého skautingu cez unikátne fotky a informácie z histórie. Pri príprave knihy nazhromaždili tisíce zaujímavostí, ktoré sa ale všetky do knihy nezmestili. Každý deň si tu môžete nájsť nejakú pikošku z histórie, napríklad ako filmovo vznikol dievčenský skauting v Čechách.

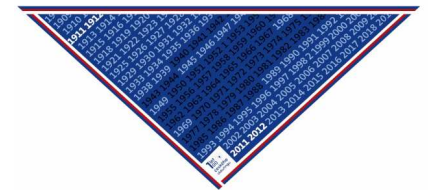

Živá história – Na stránke skautskestoletí.cz rozbehli junáci zaujímavý projekt, ktorého cieľom je vytvoriť internetovú kroniku skautingu. Zdrojom sú rozhovory s pamätníkmi, ktorými môže prispieť každý. K dispozícii a aj na stiahnutie sú napríklad staré kroniky, námety na program, dozvedieť sa o histórii jednotlivých oddielov, pozrieť si na mape typy na výpravy....a mnoho ďalších. Napríklad si prečítať ako táboril Václav Havel v 1946, či názor lekára na skautovanie. Máte tu po ruke úhľadne ako v šuplíkoch uskladnení pulzujúci vývoj nášho hnutia.

Na památku – Publikácia Skautské století letí teraz v Čechách na dračku. Kniha vážiaca 1,4kg obsahuje 800 fotografií na 256 stranách. Spolu s textom popisujú históriu, význam, prínos, sústreďujúc sa na český skauting. Na stránke internetového obchodu Skaut ju nájdete za 350Kč, v bežných kníhkupectvách by sa mala skrývať za 500Kč.

Čo by to bolo za oslavu, akciu, bez trička a šatky. Storočnicové trička nesú na sebe percentuálne zloženie Skautingu – napríklad 43% Přátelství, 52% Objevování, 5% Noční hlídky, alebo 25% Ideály, 17% Vůně jehličí, 58% Přátelství. Ak po takom zatúžite, ostáva sa vám už len inšpirovať, sú takmer vypredané. Krása šatky najlepšie vynikne keď je rozložená. Má na sebe totiž vyobrazené a graficky rozlíšené roky vzniku skautingu vo svete a v Čechách, roky kedy bol skauting zakázaný a roky osláv.

Keď už nič iné, minimálne program na družinovku sa dá poskladať z toho všetkého , čo Junák ponúka k oslave svojej storočnice. A tiež môžeme pomaly rozmýšľať, ako my oslávim slovenskú storočnicu, ktorá je za rohom.

Ihlička
foto: internet

DUCHOVNO

<http://www.youtube.com/watch?v=IUCp84CuYSg>

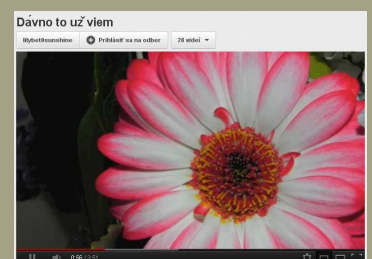

<http://gigavideo.sk/usmevom-ku-stastiu/>

http://www.youtube.com/watch?v=zlA5IDnpGhc&fb_source=mess

<http://www.youtube.com/watch?v=W3wr5HCEd9k>

Mario Puzo - Krstný otec

O knihe Krstný otec som sa dozvedel od môjho veľmi sčítaného kamaráta, no do rúk som ju chytil až po následných dvoch odporúčaniach iných kamarátov. Už po prvých stranách mi bolo jasné, že to nebude len nejaký lacný brak.

Mario Puzo. Meno, ktoré pozná snáď každý kvalitný čitateľ. Tento taliansky spisovateľ vyrastal v chudobnej rodine v drsnej newyorskej štvrti.

Krstný otec, hlava rodiny, spravuje obrovskú ríšu – podsvetie, ktorému podliehajú stávkové kancelárie, odborové zväzy, hazardné herne, pašerácke organizácie či vydierači. Najmocnejší a najbohatší Američania sa ho boja pre jeho vplyv, ktorý siaha do všetkých oblastí amerického života od polície až po finančných magnátov. Mario Puzo taktiež dokonale opisuje princíp fungovania mafie a dáva do popredia fakt, že v mafii nikdy nie je nič zadarmo, naopak, každá láskavosť Krstného otca má svoju protislužbu. Preto veta: „*Za každým veľkým majetkom je nejaký zločin*“ je v tomto diele určite na mieste.

U najstaršieho syna Sonnyho je predpoklad prevziať vedenie po smrti otca. Má však výbušný, nerozvážny a pomstychtivý charakter, vďaka ktorému sa dal nachytať na nastraženú pascu, ktorá ho stála život. Stredný syn Fredo je tichý a bezstarostný. Nemá na to, aby sa stal po smrti Vito a Sonnyho novým donom. Preto túto funkciu nečakane prevezme najmladší syn Michael, ktorý od začiatku príbehu nechce mať s otcovými obchodmi nič spoločné a chce žiť vlastný, legálny život.

The Godfather

Dej románu sa odohráva v prvej polovici 20. storočia. Je rozvetvený a skladá sa z viacerých častí: opis toho, ako sa dostal Krstný otec – Vito Corleone k moci, boj mafiánskych rodín o moc v New Yorku, životy Vitových synov či pomoc krstného otca zašlej americkej hviezdy. A tak sa v tomto diele prelína svet moderných výtvarných techník so svetom násilia, boja o moc či krvnej pomsty.

Takáto je autorova znalosť z prostredia Ameriky vyšperkovaná pútavým dejom tak, aby ste knihu nepustili z rúk. Výhodou aj nevýhodou tohto diela však môže byť väčší počet dejov, medzi ktorými sa čitateľ môže často krátko stratiť, no dodávajú mu ten správny šmrnc.

Ako v ostatných, aj v tomto románe vystupuje veľké množstvo postáv. Rád by som vás oboznámil s tými najdôležitejšími. Hlavnou postavou je tu samotný Krstný otec – Vito Corleone, ktorý je hlavou rodiny Corleonovcov a zároveň hlavou podsvetia v New Yorku. V knihe vystupuje ako veľmi inteligentná a rozumná postava.

Má svoju vlastnú predstavu o spravodlivosti, ktorú neustále podporuje, no tá sa však nezhoduje so zákonom. Vito Corleone vždy dodrží slovo a vždy pomôže priateľom. Je zásadový, a to je aj príčinou atentátu spáchaného na ňom. Krstný otec má troch synov a jednu dcéru.

V tejto postave sa ukazuje veľký kontrast. Na začiatku pasívny voči svojej mafiánskej rodine, no po tom, čo sa stane novým donom sa v ňom prebúda túžba po moci, ktorú si neskôr upevní krviprelieváním a ktorá má aj za následok rozpad jeho rodiny. Vitova dcéra Connie bola v diele menším paradoxom a kontrastom. Bola dcérou mocného Krstného otca, no vzala si za manžela tyrana, ktorý ju neustále bil, ale samotný Vito jej nepomohol.

Taktiež je dôležité spomenúť Toma Hagena – pravú ruku Krstného otca. Tom bol v rodine už od malička. Vystupuje ako verná postava voči donovi, preto je do obchodov Krstného otca zapojený viac ako jeho synovia. V diele vystupuje taktiež veľké množstvo verných donových služobníkov, ale aj zradcov, čo robí dej zaujímavejším.

Krstnému otcovi sa dá len ťažko niečo vytknúť. Dej je pútavý a akčný. V niektorých pasážach by sa dalo napätie aj krájať. Tento knižný bestseller má taktiež svoju sfilmovanú podobu, ktorá určite stojí za pozretie. Kniha sa nevyrovná, no Mario Puzo nelenil ani na filmovej kvalite. Preto by som dal rád všetkým svoje vrelé odporúčanie ako na knihu, tak na film. S istotou svoj čas strávený nad týmto dielom nebudete ľutovať.

Od detstva rád čítal dobrodružné knihy z miestnej knižnice. Počas druhej svetovej vojny slúžil v letectve a po vojne začal študovať sociológiu a neskôr sa zaoberal literatúrou.

Jeho prvým románom bolo dielo Temná aréna, v ktorom je opísaný vzťah Američana a Nemky. V roku 1968 vydal svoj najúspešnejší román Krstný otec. S týmto románom prerazil vo svete literatúry a stal sa slávnym. Mario Puzo zomrel ako 79 ročný v deň, keď pred 30. rokmi dopísal svoje najväčšie dielo.

Autor slávneho bestselleru z mafiánskeho prostredia opisuje život sicílskej rodiny Corleonovcov a zároveň gigantický rast moci newyorského podsvetia, čo predurčuje knihu na úspech.

Rýchlo a zbesilo

Krňačky, krnohy, krohe, krnaky, krnačky, krne... takto sa nárečovo nazývajú sane na zväžanie dreva. Odkiaľ k nám tieto zvláštne sane prišli?

Na pozvanie grófskej komory k nám prišli z rakúskeho Tirolska drevorubači, ktorí si okrem drevorubačského náradia doniesli aj tieto sane. Používali sa na zväžanie dreva. Na krnohách musel chlap stiahnuť meter dreva, k čomu bola potrebná poriadna sila a zručnosť. V lete sa využívali na sťahovanie sena z ťažko dostupných terénov.

Krnohy sú pozemné vozidlo bez kolies, pohybujúce sa na drevených plazoch („lyžiach“). Celé sú zhotovené z dreva, bez kovových súčastí. Dnes sa krnohy na dopravu materiálu používajú len ojedinele, zato sa však stali vhodným náradím folklórno - športových podujatí.

Pripraviť sa, pozor, štart!

Dnes sa krniach preteká. Pravidlá sú jednoduché: dvaja odvážlivci si sadnú na sane, rozhodca ich odštartuje a potom, už len čo najrýchlejšie sa dostať do cieľa po vyznačenej dráhe. Aby to nebolo len také amatérske, dnes sa dráhy zvyknú pripravovať aj niekoľko dní, svah sa zratruje, nechá zmŕznúť, aby trať vydžala všetkým. Na pretekoch to ide dolu kopcom ozaj rýchlo a zbesilo... alebo sane dosahujú rýchlosť 50-60 km/h.

Vek súťažiacich je neobmedzený - na pretekoch v obci Beňuš (4.2.2012) som videla zastúpenie každej kategórie. Od generácie päťdesiatnikov v krojoch, po asi 12ročné dievčatá v ručne robených dresoch.

Prečo vlastne všetci mrznú na nejakom kopci za dedinou a sánkujú sa?

Asi preto, že je tam veľmi príjemná a milá atmosféra. Na zahriatie je vždy pripravený teplý čaj, hudba z celého Slovenska (áno, aj naše východniarske hrali), no najmä: ochota sa zabaviť. Tu ozaj platí: nie je dôležité vyhrať, ale zúčastniť sa (aj keď body do Slovenského pohára si každý rád pripíše).

text a foto: Zuzu

MUSIC

Prepad - song

R: Prepadlíci zatiaľ obliehajú tabor, skauti tvrdo spia nič netušiaci v stanoch.

2. Strážit' nemal kto, tak kašľali dnes nato, aj keď všedci vedia, vlajka je ich zlato.

Cudzinci sa k stanom ticho priplazili, keď nenašli stráž, v smiechu sa popučili.

Smiech ich razom prešiel vidiac na stožiar, vlajka hore chýba, hnevom teras horia.

Pripravujú pomstu, tak to nenechajú, všetkých pobudia, vlajku si vypýtajú.

R: Prepadlíci zatiaľ obliehajú tabor, skauti tvrdo spia nič netušiaci v stanoch.

3. Už po tábore skáču, vybušniny hádžu, kričia, vrešťa revú, zábrany nemajú.

Rozospatý skauti, topánky hľadajú, na nepozvaných hostí v duchu nadávajú.

Vyliet' vonku z teplých spacákov sa nechce. Tý menej smelý iba držia smelým palce.

R: Prepadlíci zatiaľ obliehajú tabor, skauti tvrdo spia nič netušiaci v stanoch.

4. A tak opäť uchránili tabor skauti, prepadlíci, tý boli isto trampy.

Trampy teras smutný v lese sa hádajú: "je nás málo", nábor už chystajú.

Nových členov im treba, je ich veru málo a pridte opäť o rok, aby to za to stálo!

1. Žblnky žblnky voda pada na kamene, ja sa nedám rušiť, aj keď v ušiach mi znie.

Tečie voda tečie, blízko môjho stanu, hlasno vonku šumí, ticho dolieha dnu.

Ja sa nedám rušiť, potrebujem spánok. Deň bol veľmi rušný, tvár mi hladí vánok.

Noc je ešte mladá, mesiac silno svieti, hviezdy pomáhajú, sova hentam letí.

Hon na Jednorožca

Ľuboš Jednorožec sa narodil v roku 1925 v Prahe. Vyrastal vo vlasteneckej rodine, jeho dedko bol Masarykovec a so svojim vnukom nikdy nevynechal žiadne vojenskú alebo legionársku prehladku. Jeho otec mal malú kožu dielnu a celá rodina boli Sokoli. Pre tých čo nevedia kto boli Sokoli- telovýchovná jednota. Mama bol cvičiteľka a otec náčelník dorastu v Prahe. Aj on so svojim bratom chodil často cvičiť do Sokola. No viac ho tiahlo ku skautom, kde nemusel, ako hovorí, „držať hubu a krok“. V Sokolovi musel robiť to, čo mu náčelník povedal, no u skautov mohol sám rozprávať do všetkého a jeho názory boli prijaté.

Počas druhej svetovej vojny sa cítil byť skautom ešte viac keďže zakladal nové oddiely a každé leto prežil na táboch. Jeho otec doma často organizoval posedenia pre svojich sokolovských priateľov. Niekedy v roku 1949 (Sokol aj skauting už boli zakázané v roku 1948) k ním prišla istá Ružena Švestková a niekoľko ďalších odbojárov. Švestková chcela ujsť cez hranice pretože jej manžel spáchal samovraždu keď mu zobrali všetok majetok. No jej takzvaný priateľ odbojár bol zradca a agent ŠTB a o všetkom informoval ŠTB.

Jedného marcového dňa ho spolu s otcom zatkli a odviekli ho na stanicu. Nemohli mu nič dokázať lebo nemal nič spoločné s útekom Švestkovej. No v kabáte zabudol list od svojho brata v ktorom bol popísaný jej útek. Pokúsil ho zjesť no eštebáci si ho všimli a zabavili mu ho. Odsúdili ho na 10 rokov za to že si nesplnil svoju občiansku povinnosť. Ľuboš bol zdrvený. On, ktorý bol zvyknutý chodiť každý týždeň do prírody, si nevedel predstaviť že neuvidí svoju rodinu, svoju priateľku Olinku (Svojsíkovú známu) a všetkých svojich skautských priateľov. Z Leopoldova mu dovolili poslať list, ktorý ešte 50 rokov ostal zakopaný pri jednej chate kde sa skrýval. Citujem:

„Loučím se s vámi , moji věrní kamarádi ... Tento dopis vám píši, abych se s vámi rozloučil, jak se na správné kamarády sluší a patří. Je velmi obtížné, abych vám mohl psát. Navrhuji vám, abychom přerušili mezi sebou styk. Neboť to bude pro obě strany nejlépe. Zvláště dnes, kdy víte, jak jsem dopadl.... Jak mi asi je, to se slovy nedá vyjádřit. Stačí, když půjdete do ZOO a lépe se podíváte do

těch smutných očí, které se na vás vyčítavě dívají, které snad nikdy nepoznaly a nebo nemohou zapomenout na rozběh po stezi, lesem nebo vysoký, svobodný let nad skalními masivy hor... Je mi těžko u srdce při pohledu na oblohu s volně plujícími oblaky ozářenými sluncem. Snad nebude nikdy možno zapomenout na řadu těch krás počínaje táborem Vycházejícího slunce a tím mým posledním na Hronu..“

Ľuboš sa však ako skaut s týmto nespravodlivým trestom nezmieril a hľadal cestu ako utiecť. Bolo 14. septembra 1952 keď utiekol z tábora na Hornom Slavkove. Pri presune z šachty do ciel sa ukryl v tráve. Pred očami nepozorného vrátnika prešiel ostnatý plot a utiekol. Len s maličkou mapou ČSR sa dostal až na západ Čiech kde chcel prejsť hranice. No nemohol trafiť. Preto sa vrátil a 9 mesiacov sa ukrýval po chatách, chalupách a stodolách kde mu pomáhali skauti, jeho priatelia, rodina a hlavne Olinka.

Na úteku mu pomáhali skautské skúsenosti a hlavnou morálnou podporou mu bol skautský zákon. Po 9 mesiacoch mu otec vyjednal prevádzka. Spolu s Olinkou mal Ľuboš utiecť do Rakúska kde sa chceli zobrať. No tento prevádzka bol zradca a na hraniciach obidvoch chytilo ŠTB. Keď na nich uprostred lesa zasvietilo svetlo a začali brechať psi, Ľuboš len povzdychol: „Táta se zase splet!“

Ľuboš dostal 28 rokov, Olinka 4. Po odsedení svojho trestu navštívila Olinka Ľuboša. On jej povedal aby naňho nečakala do 50 rokov, že nemá cenu čakať 24 rokov kým pôjde von.

Už naňho čakala 6 rokov a teraz ďalších 24? Nie, povedal si. Po tomto ťažkom rozhodnutí sa už nikdy nevideli. Olinka sa vydala a Ľuboš dostal po dvoch rokoch amnestiu. Oženil sa a mal dve deti- Renatu a Janu. No sloboda netrvala dlho. Po 4 rokoch naplánoval so svojim priateľom Františkom Ottom a rodinami útek do USA cez Juhosláviu.

Na hraniciach ich chytila hliadka ovešaných batožinou a deťmi. Bol zase tak blízko a zase to nevyšlo. Ľuboš a František museli zase 2 roky sedieť v Leopoldove. V roku 1968 sa už konečne legálne vysťahoval do USA aj s rodinou. Tam sa stále zapájal do skautského hnutia, organizoval pre deti Čechoameričanov rôzne stretnutia. V 90. rokoch pri návšteve Prahy mal autonehodu a museli mu amputovať nohu pod kolenom. Minulý rok dostal Cenu Pamäti Národa. Porozprávať sa s ním je možné len cez Skype.

Osud a komunistický režim kruto zasiahol do celej rodiny Jednorožcových. Ľubošuv otec bol 2x väznený, celkovo si odsedel 10 rokov, jeho matka cez 4 roky. Mladší brat Ilja bol v roku 1945 za doposiaľ nevyjasnených okolností zastrelený, ďalší brat Milan, ktorý bol jedným z organizátorov pochodu študentov na Hrad v roku 1948 a potom musel, tesne pred jeho plánovaným zatknutím, emigrovať, sa v USA angažoval v Republikánskej strane av roku 1990 krátko po návrate do Prahy zomrel.

Filip
foto: internet

zaujímavé odkazy:

http://cs.wikipedia.org/wiki/Lubo%C5%A1_Jednoro%C5%BEc

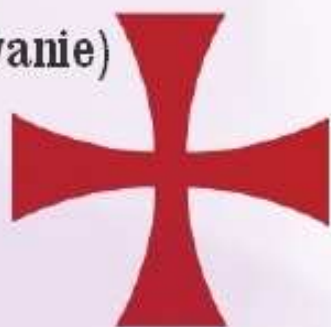
<http://www.pametnaroda.cz/witness/index/id/204>

INDULONA V

(Intelektuálne, duchovné a logické napredovanie)

NAOZAJ CIRKEV UPALOVALA ĽUDÍ?
ČO NAOZAJ PRINIESLI KRIŽIACKE
VÝPRAVY?

KTOROU CESTOU ALEBO O
ŽIVOTNOM POVOLANÍ

SPIŠSKÉ
PODHRADIE
30. 3. - 1. 4.
2012

PREHLIADKA
SPIŠSKEJ KAPITULY

HEDR. ĽUBOSLAV
HROMJÁK, PHD.

MGR. FABIÁN NOVOTNÝ

PRIHLÁSIŤ SA MÔŽETE DO
15. 3. NA T. Č. 0949 141 173

ALEBO MAILOM NA
BREJANO@GMAIL.COM

POPLATOK 13,-
EUR

Akciu podporili:

Vydal Slovenský skauting, Východoslovenská oblastná rada

Termín vydania: FEBRUÁR 2012

Nepredajné, len pre vnútornú potrebu. Neprešlo jazykovou úpravou.

Autori článkov:

Gepard (49. zbor Geronimo Prešov), Yan, Ihlička, Pali, Zuzu, Filip (všetci 112. zbor Prameň Prešov – Sekčov), Falko (65. zbor Brabeňaki Sabinov), Veľký Medveď (126. zbor prof. Hlaváča Hermanovce), Jeleň Rudolf (nezávislý skautský jeleň)

Grafická & textová úprava:

Yan

Bankové spojenie:

Tatrabanka, pobočka Prešov, kód banky 1100,
č. účtu 266 671 8114, IČO: 37792725

PROSBA!

Databáza skautských kontaktov je obmedzená, preto Ťa chcem poprosiť, aby si preposlal/a oblastník ďalej do svojho zboru, oddielu, družiny, aby sa dostal k čo najväčšiemu počtu skautov...

Zároveň, ak poznáš niekoho, kto nemá problém napísať zopár súvislých viet, ktoré dávajú zmysel a zvládne do mailu pripojiť zopár fotiek, povzbud' ho, aby prispel do nasledujúceho čísla... Téma je ľubovoľná podľa záľubov, hobby, zážitkov, skúseností...

Ak máš nejaké postrehy, nápady, zlepšenia, kritiku, napíš mi ju, neostane nevypočutá!

Ak Ti nechodí oblastník a chceš ho pravidelne dostávať na svoj email...

Toto všetko smerujte na: oblastnik@scouting.sk